

Spm. nr. 348

Til *miljøministeren* (31/1 80) af:

Waldorff (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at det vil være i strid med kommuneplanloven og de intentioner, der ligger bag loven, hvis mindretallene i en kommunalbestyrelse ikke kan komme til orde i den redegørelse om hovedspørgsmål og planlægningsmuligheder, der indleder den offentlige debat om kommuneplanlægningen, med synspunkter og forslag til alternative planløsninger?«

Begrundelse

Der ønskes dels en besvarelse af de generelle spørgsmål, dels en uddybet besvarelse af, om det kan bekræftes, at det ville være i strid med kommuneplanloven og dens intentioner, hvis ikke mindretallenes synspunkter og forslag til alternative planløsninger fremgår af et bilag til redegørelsen, såfremt kommunalbestyrelsen f. eks. af praktiske grunde vedtager ikke at medtage mindretallenes synspunkter i selve redegørelsen, og hvis ikke bilagene til redegørelsen distribueres sammen med redegørelsen og det af redegørelsen fremgår, at der er mindretalssynspunkter, samt hvis ikke det fremgår af eventuelle pjecer og andet oplysende materiale omkring § 6-redegørelsen, at der er mindretalssynspunkter, og endelig hvis ikke mindretallenes synspunkter og forslag til alternative planløsninger kan ledsages af tegningsmateriale, såfremt dette ønskes.

Formålet med § 6-redegørelsen er at sikre, at mere end én planlægningsmulighed undersøges og debatteres offentligt, inden kommunalbestyrelsen lægger sig fast på en bestemt løsning (jfr. lovens § 6 og planstyrelsens vejledning i kommunalplanlægning nr. 5).

Kun ved, at redegørelsen omhandler flere forskellige planlægningsmuligheder, herunder naturligvis også eventuelle mindretalssynspunkter, kan der skabes det grundlag for en reel debat om planlægningens målsætning og nærmere indhold, som loven forudsætter.

Folketingets udvalg om fysisk planlægning har i betænkningen om kommuneplanloven udtalt, »at det i øvrigt har været en selvfølge for flertallet, at eventuelle mindretal i kommunalbestyrelsen altid vil få lejlighed til at

komme til orde i redegørelsen, f. eks. med hensyn til alternative planløsninger«.

Det må understreges, at man i betænkningen beskæftiger sig med absolutte minimumskrav til offentlighedens inddragelse i planlægningen, og at intentionerne bag loven er langt højere, hvilket understreges af, at kommunalbestyrelserne pålægges at inddrage beboerne i planlægningsarbejdet i videst muligt omfang.

Under forberedelsen af kommuneplanloven opstod spørgsmålet, om der burde lovfæstes en adgang for beboergrupper og lignende til at få økonomisk eller teknisk bistand fra kommunen til udarbejdelse af alternative planer. Sådanne regler er ikke optaget i loven, men folketingsudvalgets flertal har i sin betænkning udtalt, at man »går ud fra, at mindretallet i kommunalbestyrelsen til enhver tid kan opnå bistand i et rimeligt omfang fra kommunens forvaltning«.

Det fremgår bl. a. heraf, at der ikke har været tænkt på almindelige mindretalsbidrag til betænkninger over forslag, men naturligvis på mindretallenes synspunkter og forslag til alternative planløsninger, hvori en illustration af planforslagene nødvendigvis indgår.

Besvarelse (4/2 80):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Planstyrelsen har i anledning af spørgsmålet udarbejdet vedlagte notat.

Jeg kan henvise til dette notat.

Bilag

Den 4. februar 1980

Planstyrelsen

Notat vedrørende spørgsmål nr. 348 stillet til miljøministeren den 31. januar 1980 vedrørende mindretals ret til at komme til orde i de i kommuneplanlovens § 6 omhandlede redegørelser om hovedspørgsmål og planlægningsmuligheder i det forestående planlægningsarbejde.

Kommuneplanlovens § 6 indeholder i modsætning til kommuneplanlovens § 7, stk. 3, om kommunalbestyrelsens vedtagelse af et forslag til kommuneplan og kommuneplanlovens § 21, stk. 2, om kommunalbestyrelsens vedtagelse af et forslag til lokalplan ingen bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen i redegørelsen om hovedspørgsmål og planlægningsmuligheder i det forestående kom-